

Suonemme Suomemme

Aatos Ketvel

Suonemme Suomemme
ja jos emme
laskeutukoot silmäluomemme

mitään valitettavaa ei ollut suot' ennen
mut kun kuokkimaan tulivat
niin kuokalla lähtevät,
keksi Jussi, tuo pelle

Vielä tänään tiedän, että kehtaan seisoa kotimaani takana.
tiedä huomen en
Jos vielä sekunninkin muiden ahdingossa
huuliamme nuolemme
Älä katso nyt, hälyttävä niin on tuo enne
vallassa vallan itsekkäät puolemme
Teidän huolenne ei huolemme
Meidän puhtaat suonemme!
tuskin tuskaan kuolemme,
onhan Juhlavuotemme
ja jos lasti painaa liikaa niin me juhtaa vuolemme.

Älä sinä tule toisten syntymäpäiväjuhlistuksiin ja sano tuollaisia

toki Sinuakin koskee;
Vaitiolovelvollisuus,
takavaseimmalla salaus, salatakaus,

mul on älämölö-äyskintävietti, madafak a vakaus
ELIKÄ! Aiheuttakaamme pahennusta:
onhan meillä Sananvapaus
"Epäisänmaallinen..." sanan lataus negatiivinen
"vallan valitet-
tava tapaus"

Ei vallitse tasajako, kun hallitsee silkkisolmio ja tasajakaus.

vaan kokoontukaamme.
meillä on siihen vapaus
Kokoontukaamme lohduttamaan neitoa hädässä.

Suomineito ei pysty katsomaan itseään silmiin peilin edessä
peittää silmänsä ja peittää rasvaisesta lähilihasta paksuksi käyneen palleansa
Neito kyynelehtii,
yksikään isänmaan ystävä ei ole hänen ystävänsä,
eikä hän tällaisten rääväsuiden keskuudessa voi olla varma,
onko hänellä enää ainuttakaan ystävää.

Vaan mainetta vaan kyntämään!

Keski-ikäinen valkoinen mies takapenkki matkustaa itäisen lähiön eloisimmalle kioskiaukiolle limusiinilla

hänelle pystytetyn teltan suojiin
hän jakaa ilmapalloja, kättelee ja hymyilee,
ja kiittää itseään siitä etteivät Hänen ystävänsä asu tällaisilla alueilla.

I
Hymyn feikkaus

II
Jymymenestys,
3
leikkaus.

Leikkaukset

Leikkaukset selitetään välttämättömiksi

Leikkaukset tehdään saunan takana meiltä piilossa, **MMIKSI**
Leikkaukset - Eliitti piiloutuu pitkän paneelikeskustelupöydän taa' leikkelemään
Kelan asumistukihakemustani
A4 saksitaan jokaisesta kulmasta kunnes se on soikea nolla
Leikkaukset, kaiketi Te tiedätte miten meidän on oikea olla!

Leikkaukset - Tukihakemuksistani taitellaan paperilennokeita
joilla vielä pahemmassa jamassa olevat lennätetään kotiin
Kylläpä Heillä on leikannut, ystävät -
tämä on kestävä kehitystä, täs!

Leikkaukset

Silpokaakaan saman tien äänihuuleni
ettei ääneni tule kuuluviin, vaan jääkin uumeniin
Kuulemiin!
Ehdotuksia otetaan vastaan.
Ehdotuksia otetaan... ja paskat!
Teippaat suomme umpeen, Kompromissin lavastat
oikeutukset lamasta kalastat

ja lempisanastas uudesta,
suhteellisuudesta

Meillä on täällä asiat *suhteellisen* hyvin
Suhteellisuus on jokaisen päättäjän lemmikkitermi,
ajan henki on kalibroinut meille paskan mittapuun,
epäoikeudenmukaisuudet oikeutettakoon kontekstilla,
Katsottakoon tätä mätää kimpaletta maailmanväristen lasien läpi,
ja toki,
ei tämä kimpale olekaan kaikista mädin!

Uskallan jopa väittää, että tämä kimpale ei kuulu sataan mädimpään kimpaleeseen!

vaan Kimpale me olemme silti.

Suonemme Suomeamme
ja jos emme
nostamme silmäluomeamme, Näemme
itsetutkiskelun puolelle
Älköön käykö toteen, tuo enne,
tiedostamme häpeällisimmätkin huolemmme

Nousemme tuoleille
ja luomme sen Suomekme.

kynnys

Aatos Ketvel

§§Tule vaikuttamaan. Tuo ideasi julki.

Ja kyllä minä toisin, ja unissani minä tuonkin,
ideoitani

joka toinen viikko
eduskuntatalon portaille
sammiokaupoittain minä tuon

mutta joka otteessa minä kompastun siihen, että ideani ovat unohtuneet kotiin

Kukaan ei koskaan kannustanut minua säilyttämään minun ideoitani

kyyneleissäni kuitenkin suoloja, siis:

Jos minä säilön ne, suolaliuokseen

ja tuon teille

Miten minä voin luottaa siihen, ettei joku

kasvoiltaan kulmikas keskieuropalaista keskustelukulttuurista kandidiksi opiskellut liitupuku kaada
niitä maahan ja sylje päälle

Miten minä Voin! luottaa, kun te

lymyilette keskenänne teidän linnakkeessanne

ja keskustellette vain tavattoman tavoittamattomalla termistöllä,

jota meille ei koskaan opetettu

Ja kun te olette laskeutuneet tasolleni lässyttämään ja kertoneet minulle, “*miten* minä voin luottaa”

Minä nostan käteni teitä vasten,

Nostan pöydälle kissan pukeissa uuden kysymyksen

Ja KUKATIES

MINÄ ALOITAN

ÄLÄMÖLÖN!

Koska nyt haluan tietää, “*MIKSI* minä luottaisin, teihin”,

miksi uskoisin teistä kauniita,

te ette ole antaneet minulle syytä siihen,

olette toki esittäneet viitekehukset sille miten tällainen luottamus ajatuksen tasolla voitaisiin saada aikaan,

mutta että miksi, että *miksi* minä valitsisin tämän luottamuksen tien

Miksi minä painattaisin manifestini kesylle pastellialustalle,

kun te sen joka tapauksessa kynitte kaunopuheisesti mitäätiöön asti

joten

Kylvän lama-ajan asenteita puistoteille

ja laulan jokaisesta epäonnistuneesta koulutuslupauksestamme

Etsin samaistumispuun muotoja

pinnat hehkuvat valosaasteesta

kuiva gneissi loistaa keltaisena kaupungillistuvassa yössä

suurenmoiset metallihämähäkit askeltavat raitiovaunujen ajolankoja pitkin

silmääni läikkyy sähköä.